

Δημητσάνα
Βιβλιοθήκη - Μουσείο

2004

Με τις ευχές του Δ.Σ. της Αδελφότητας Δημητσοανιτών
ΒΡΑΒΕΙΟ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

Αγ. Κωνσταντίνου 57, Τ.Κ.: 104 37 Αθήνα, Τηλ.: 210 5226403, Fax: 210 5226911

*Τ*ο Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητας Δημητσανιτών αποφάσισε να αφιερώσει το Ημερολόγιο του έτους 2004 στην ιστορική Βιβλιοθήκη και το Μουσείο της Δημητσάνας. Το εγχείρημα αυτό συνιστά ελάχιστη συνεισφορά στην ενίσχυση της συλλογικής μνήμης όλων των συμπατριωτών μας. Με την ανάδειξη εκθεμάτων της Βιβλιοθήκης και του Μουσείου υπηρετούμε την προβολή της ιστορικότητας της πατρίδας μας, η συμβολή της οποίας στην ιστορική εξέλιξη του σύγχρονου Ελληνισμού έχει αξιολογηθεί αρκούντως από την παλαιότερη και τη νεότερη ελληνική ιστοριογραφία. Κορυφαία αναμφισβήτητα αναγνώριση υπήρξε για τη Βιβλιοθήκη η απονομή του Χρυσού Μεταλλίου της Ακαδημίας Αθηνών το 1977.

Η ιστορία της Βιβλιοθήκης όπως είναι φυσικό, συνδέεται με την ίδρυση και τη λειτουργία της Σχολής της Δημητσάνας. Ήδη από το 1764, έτος ίδρυσης της Σχολής αναφέρεται και η ύπαρξη βιβλιοθήκης. Τα Ορλωφικά και η αναταραχή στην Πελοπόννησο μετά την αποτυχία της εξέγερσης (1770), προκάλεσαν την παύση της λειτουργίας της Σχολής, κατά συνέπεια και της βιβλιοθήκης. Μετά την παρέλευση 10ετίας η επαναλειτουργία της Σχολής και η ανάπτυξη του Νεοελληνικού Διαφωτισμού απέδωσε τον εμπλουτισμό της βιβλιοθήκης με τυπωμένα βιβλία και χειρόγραφα, αναγκαίο μαθησιακό υλικό

για τους φοιτούντες στη Σχολή. Μέχρι την έναρξη της Επανάστασης του 1821 η βιβλιοθήκη φέρεται να διαθέτει πάνω από 5.000 τόμους, γεγονός που αποδίδεται στις δωρεές ξενιτεμένων Δημητσανιτών που ακολουθούσαν τα ίχνη του Κερδώου Ερμή στις εμπορικές παροικίες του εξωτερικού.

Στη διάρκεια του Αγώνα οι πολύτιμες συλλογές της βιβλιοθήκης προσφέρθηκαν για τις ανάγκες της κατασκευής πολεμοφοδίων. Συγκεκριμένα το άφθονο χαρτί βιβλίων και χειρογράφων έγινε πρώτη ύλη για την παραγωγή φυσιγγίων. Στην κυριολεξία η καταστροφή του μεγαλύτερου μέρους του υλικού της βιβλιοθήκης συνέβαλε στην επιτυχία του επαναστατικού αγώνα των Ελλήνων.

Μετά την ίδρυση του ελληνικού κράτους και με πρωτοβουλίες των υπευθύνων και των δασκάλων της Σχολής η βιβλιοθήκη εμπλουτίστηκε με νέες προσθήκες από ιδιώτες Δημητσανίτες και όχι μόνο, δείγμα της καθολικής αναγνώρισης των υπηρεσιών της βιβλιοθήκης στον απελευθερωτικό αγώνα του Γένους. Ιδιαίτερη μνεία απαιτεί η γενναιόδωρη προσφορά του Ευθυμίου Καστόρχη, του Δημητσανίτη καθηγητή της Λατινικής Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών. Από το 1942 η βιβλιοθήκη λειτουργεί ως δημόσια και σήμερα φέρει τον τίτλο Δημόσια Βιβλιοθήκη και Μουσείο της Ελληνικής Σχολής Δημητσάνας.

Ευχαριστούμε το εφορευτικό συμβούλιο της βιβλιοθήκης που επέτρεψε τη φωτογράφιση του υλικού και τις κυρίες Καραμήτρου Μαρία, Καραφώτη Δέσποινα και Σταμίρη Σοφία για τη συνεργασία τους.

Οι φωτογραφίες ελήφθησαν από το Νίκο Γκιώνη.

Νικόλαος Αθαν. Μακρής-Λεονάρδος

Ο Νικόλαος Αθανασίου Μακρής-Λεονάρδος δίκαια χαρακτηρίζεται ως ο μεγαλύτερος ευεργέτης της Δημητσάνας. Απόφοιτος ο ίδιος της Σχολής μετανάστευσε στη συνέχεια στο Κισνόβι της Βεσσαραβίας, όπου ανέπτυξε σημαντική εμπορική δραστηριότητα, γεγονός που του απέφερε πλούτη. Σε επίσκεψή του στη γενέτειρά του το 1834, συνέλαβε την ιδέα της χρηματοδότησης των πνευματικών ιδρυμάτων της πόλης. Καθοριστικό πάντως για τη συνδρομή του προς τη Δημητσάνα, ήταν οι συγγενικοί δεσμοί του, τόσο με τον ιδρυτή της Σχολής Αγάπιο Λεονάρδο, όσο και με τον πατριάρχη Γρηγόριο Ε'.

Στη δεκαετία του 1840 ο Μακρής διέθεσε χρήματα για την ανακαίνιση της Σχολής αλλά και για την αποπεράτωση του ναού της Αγίας Κυριακής. Με δαπάνες του κτίστηκαν τα δίδυμα κτίρια που σήμερα στεγάζουν τη Βιβλιοθήκη και το Δημοτικό σχολείο, σε σχέδιο που εκπόνησε ο σπουδαίος αρχιτέκτονας, καθηγητής του Πολυτεχνείου Λύσανδρος Καυτατζόγλου. Το 1851 ο Μακρής διέθεσε κληροδότημα μέσω του οποίου εξασφαλιζόταν η λειτουργία της Σχολής και της Βιβλιοθήκης και μετά το θάνατό του.

Ιανουάριος

Δ		5	12	19	26
Τ		6	13	20	27
Τ		7	14	21	28
Π	1	8	15	22	29
Π	2	9	16	23	30
Σ	3	10	17	24	31
Κ	4	11	18	25	

Ευαγγέλιον κατά Ματθαίον

Περγαμηνή διαστ. 0,21X0,143X0,069

Από τα σημαντικότερα κειμήλια της Βιβλιοθήκης, πιθανώς δωρεά του Δημητσανίτη Καλλίνικου Καστόρχη, δασκάλου της Σχολής (1821-22) και μητροπολίτη. Προφανώς ο δωρητής ανταποκρίθηκε στην πρόσκληση για τον εμπλουτισμό της βιβλιοθήκης της Σχολής, μετά την Απελευθέρωση.

Πρόκειται για χειρόγραφο κώδικα που εμπεριέχει τα Ευαγγέλια των Τεσσάρων Ευαγγελιστών και αποστολικές επιστολές. Εκάστου ευαγγελίου προηγείται στην αριστερή σελίδα η εικόνα του οικείου ευαγγελιστή, ωστόσο όλες δεν είναι το ίδιο καλά διατηρημένες. Η αρχική σελίδα του ευαγγελίου στη δεξιά πλευρά του κώδικα, κοσμεύεται με μίσχους και φύλλα ζωγραφισμένα με ερυθρά μελάνη. Ο βιβλιογράφος μιμείται στη γραφή και τη διακόσμηση την παράδοση των βιβλιογράφων της ύστερης βυζαντινής περιόδου.

Φεβρουάριος

Δ		2	9	16	23
T		3	10	17	24
T		4	11	18	25
Π		5	12	19	26
Π		6	13	20	27
Σ		7	14	21	28
K	1	8	15	22	29

ΠΡΟΤΡΟΠΗ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ

ΕΛΛΗΝΕΣ τώρα ἄγομεν,
τὰ ὅπλα μας ἄς λάβομεν,
Ἡ πατρίδα μᾶς φωνάζει,
καὶ ὁ Ῥήγας μᾶς διατάζει.
Νὰ ἐλευθερωθῇ λοιπόν,
Νὰ μὴ καταπατήται πλὴν,
Νὰ ἐτοιμασθοῦν τὰ ξίφη.
Κατὰ τῶν Τούρκων τὰ στήθη.

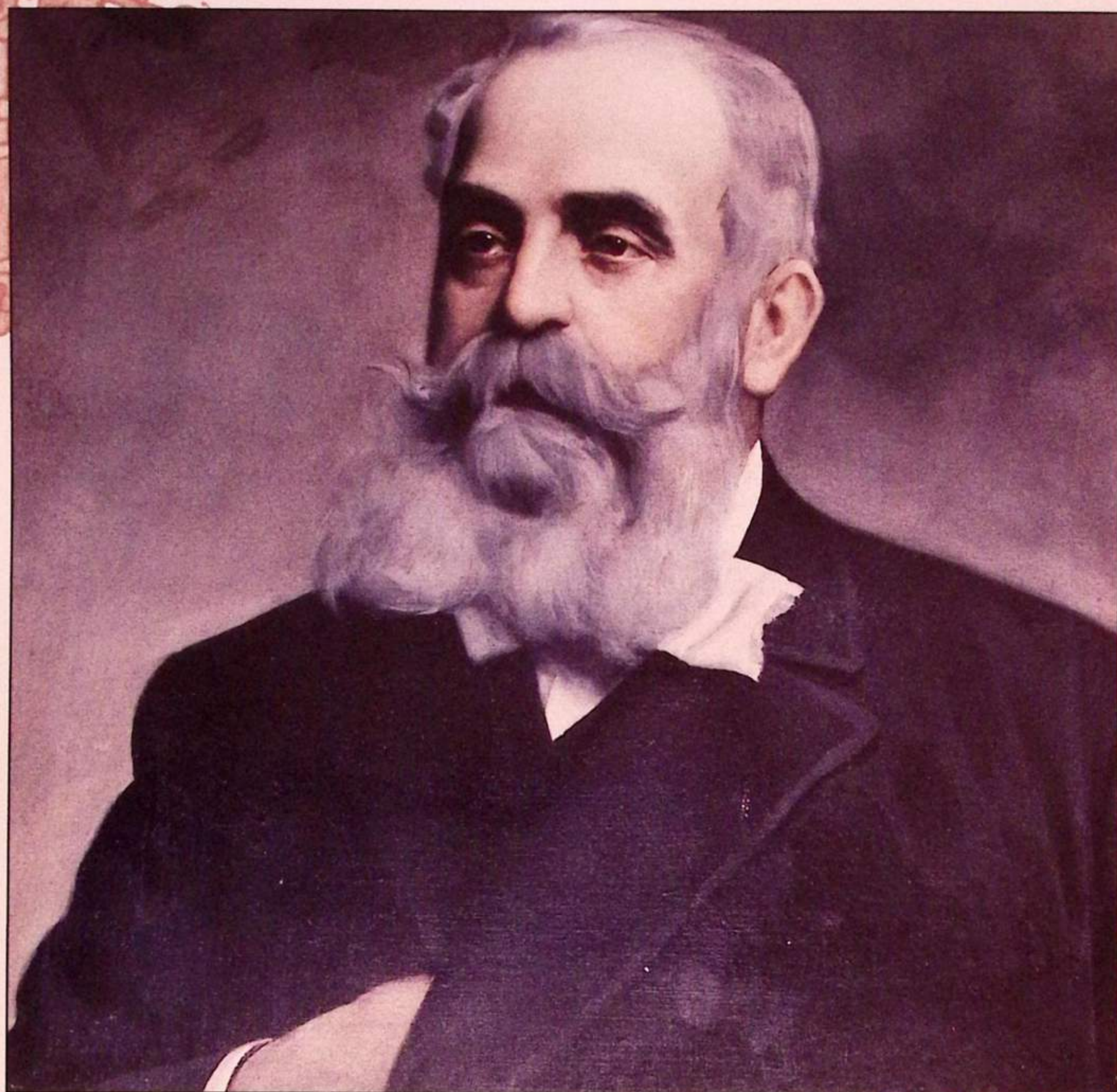
1871
 1872
 1873
 1874
 1875
 1876
 1877
 1878
 1879
 1880
 1881
 1882
 1883
 1884
 1885
 1886
 1887
 1888
 1889
 1890
 1891
 1892
 1893
 1894
 1895
 1896
 1897
 1898
 1899
 1900
 1901
 1902
 1903
 1904
 1905
 1906
 1907
 1908
 1909
 1910
 1911
 1912
 1913
 1914
 1915
 1916
 1917
 1918
 1919
 1920
 1921
 1922
 1923
 1924
 1925
 1926
 1927
 1928
 1929
 1930
 1931
 1932
 1933
 1934
 1935
 1936
 1937
 1938
 1939
 1940
 1941
 1942
 1943
 1944
 1945
 1946
 1947
 1948
 1949
 1950
 1951
 1952
 1953
 1954
 1955
 1956
 1957
 1958
 1959
 1960
 1961
 1962
 1963
 1964
 1965
 1966
 1967
 1968
 1969
 1970
 1971
 1972
 1973
 1974
 1975
 1976
 1977
 1978
 1979
 1980
 1981
 1982
 1983
 1984
 1985
 1986
 1987
 1988
 1989
 1990
 1991
 1992
 1993
 1994
 1995
 1996
 1997
 1998
 1999
 2000
 2001
 2002
 2003
 2004
 2005
 2006
 2007
 2008
 2009
 2010
 2011
 2012
 2013
 2014
 2015
 2016
 2017
 2018
 2019
 2020
 2021
 2022
 2023
 2024
 2025
 2026
 2027
 2028
 2029
 2030
 2031
 2032
 2033
 2034
 2035
 2036
 2037
 2038
 2039
 2040
 2041
 2042
 2043
 2044
 2045
 2046
 2047
 2048
 2049
 2050
 2051
 2052
 2053
 2054
 2055
 2056
 2057
 2058
 2059
 2060
 2061
 2062
 2063
 2064
 2065
 2066
 2067
 2068
 2069
 2070
 2071
 2072
 2073
 2074
 2075
 2076
 2077
 2078
 2079
 2080
 2081
 2082
 2083
 2084
 2085
 2086
 2087
 2088
 2089
 2090
 2091
 2092
 2093
 2094
 2095
 2096
 2097
 2098
 2099
 2100
 2101
 2102
 2103
 2104
 2105
 2106
 2107
 2108
 2109
 2110
 2111
 2112
 2113
 2114
 2115
 2116
 2117
 2118
 2119
 2120
 2121
 2122
 2123
 2124
 2125
 2126
 2127
 2128
 2129
 2130
 2131
 2132
 2133
 2134
 2135
 2136
 2137
 2138
 2139
 2140
 2141
 2142
 2143
 2144
 2145
 2146
 2147
 2148
 2149
 2150
 2151
 2152
 2153
 2154
 2155
 2156
 2157
 2158
 2159
 2160
 2161
 2162
 2163
 2164
 2165
 2166
 2167
 2168
 2169
 2170
 2171
 2172
 2173
 2174
 2175
 2176
 2177
 2178
 2179
 2180
 2181
 2182
 2183
 2184
 2185
 2186
 2187
 2188
 2189
 2190
 2191
 2192
 2193
 2194
 2195
 2196
 2197
 2198
 2199
 2200
 2201
 2202
 2203
 2204
 2205
 2206
 2207
 2208
 2209
 2210
 2211
 2212
 2213
 2214
 2215
 2216
 2217
 2218
 2219
 2220
 2221
 2222
 2223
 2224
 2225
 2226
 2227
 2228
 2229
 2230
 2231
 2232
 2233
 2234
 2235
 2236
 2237
 2238
 2239
 2240
 2241
 2242
 2243
 2244
 2245
 2246
 2247
 2248
 2249
 2250
 2251
 2252
 2253
 2254
 2255
 2256
 2257
 2258
 2259
 2260
 2261
 2262
 2263
 2264
 2265
 2266
 2267
 2268
 2269
 2270
 2271
 2272
 2273
 2274
 2275
 2276
 2277
 2278
 2279
 2280
 2281
 2282
 2283
 2284
 2285
 2286
 2287
 2288
 2289
 2290
 2291
 2292
 2293
 2294
 2295
 2296
 2297
 2298
 2299
 2300
 2301
 2302
 2303
 2304
 2305
 2306
 2307
 2308
 2309
 2310
 2311
 2312
 2313
 2314
 2315
 2316
 2317
 2318
 2319
 2320
 2321
 2322
 2323
 2324
 2325

[illegible]

Τσοπανάκος

Απρίλιος

Δ		5	12	19	26
T		6	13	20	27
T		7	14	21	28
Π	1	8	15	22	29
Π	2	9	16	23	30
Σ	3	10	17	24	
K	4	11	18	25	

Γρηγόριος Γρ. Μαρασλής

Ο Γρηγόριος Γρηγορίου Μαρασλής (1831-1907) υπήρξε μια από τις σημαντικότερες φυσιογνωμίες των Ελλήνων Ομογενών στις εμπορικές παροικίες του εξωτερικού. Ήταν γιος του Γ.Γ. Μαρασλή, στην οικία του οποίου συνεδρίαζαν τα μέλη της Φιλικής Εταιρείας. Μεγαλέμπορος και ιδιοκτήτης μεγάλης ακίνητης περιουσίας χρημάτισε δήμαρχος της Οδησσού για 16 χρόνια. Στη διάρκεια της δημαρχίας του αναμόρφωσε την πόλη, προσφέροντας εξ ιδίων χρήματα για την κατασκευή σημαντικών πνευματικών ιδρυμάτων. Παράλληλα υπήρξε εθνικός ευεργέτης. Στο Μαρασλή οφείλεται η δωρεά του ανδριάντα του Πατριάρχη Γρηγορίου Ε' προς τη Δημητσάνα. Να σημειωθεί ότι ο Μαρασλής είχε παραγγείλει τον ανδριάντα σε ιταλικό εργαστήριο, προκειμένου να τοποθετηθεί στον περίβολο της ελληνικής εκκλησίας της Αγίας Τριάδας στην Οδησσό. Όμως μετά την άρνηση των ρωσικών αρχών, δέχτηκε το αίτημα των Δημητσανιτών να παραχωρήσει το άγαλμα στη γενέτειρα του Πατριάρχη. Ο πίνακας με την προσωπογραφία του Γ.Γ. Μαρασλή κοσμεί δίκαια την αίθουσα του Μουσείου της Δημητσάνας.

Μάιος

Δ		3	10	17	24	31
Τ		4	11	18	25	
Τ		5	12	19	26	
Π		6	13	20	27	
Π		7	14	21	28	
Σ	1	8	15	22	29	
Κ	2	9	16	23	30	

ΣΟΥΙΔΑ

ΤΟ ΜΕΝ ΠΑΡΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ, ΣΟΥΙ-

ΔΑ. ΟΙ ΔΕ ΣΥΝΤΑΞΑΜΕΝΟΙ ΤΟΥΤΟ, ΆΝΔΡΕΣ ΣΟΦΟΙ.

ΕΥΔΗΜΟΣ ῥήτωρ, πρὸς λήξιν κατὰ σοῦδον.
ΕΛΛΑΔΙΟΣ ὡδὶ διοδισίου τῶ νῦν, ὁμοίως.
ΕΥΓΕΝΙΟΣ ἀγροπολίτης φιλὸν φρυγίαν παμμάγῃ λήξιν κατὰ σοῦδον.
ΖΗΣΙΜΟΣ γαζῆς λήξιν ῥητορικῆς, κατὰ σοῦδον.
ΚΑΙΚΙΛΙΟΣ σικελιώτης ἐκλογῇ λήξιν κατὰ σοῦδον.
ΛΟΓΓΙΝΟΣ ὁ καλὸς λήξιν κατὰ σοῦδον.
ΛΟΥΠΕΡΚΟΣ βερύτιος, ἀθηναῖος λήξιν.
ΙΟΥΣΤΙΝΟΣ ἰούλιος ὁ φιλῆς, ὡδὶ βίβλιν ἢ παμφίλιν γλωσσῶν, βιβλίω ὡδὶ ῥητορικῆς κατὰ σοῦδον.
ΡΑΚΑΤΟΣ πρὸς στωικῆς ἀθηναῖος κατὰ σοῦδον.
ΡΑΜΦΙΛΟΣ, λαμῶν λήξιν ποιικίλιν πρὸς ὡδὶ βιβλίω ὡδὶ ῥητορικῆς κατὰ σοῦδον. ἰσι δὲ ἀπὸ
τῶν σοῦδων, ὡς τῶν α, τῶν γδ ἀπὸ τῶν α, μετὰ τῶν δ, ζωπυριῶν ἐπιποιήκα.
ΡΗΛΙΩΝ ἁλφινδρῆς, ἀθηναῖος λήξιν στωικῆς κατὰ σοῦδον.

FRO BEN

Rechenberg. P. L.

ἡ δὲ πρὸς τὸν ὁρμώμενον ἀρχαῖον
ἀπονοστήσει τῶν ὁρμώμενων.

BASILEAE M D XLIII

αφρδ.

Λεξικό Σουίδα

Το περίφημο λεξικό της Σούδας (οχύρωμα ή τάφος), όπως καταδεικνύουν οι πρόσφατες έρευνες των βυζαντινολόγων και όχι του Σουίδα όπως εκ λάθους παραφράστηκε, εμφανίστηκε στο Βυζάντιο κατά το β' μισό του 10ου αιώνα. Με την αφθονία των 30.000 περίπου λημμάτων, την ερμηνευτική διάσταση των λέξεων, τις εκτεταμένες ιστορικές πληροφορίες, τα σπαράγματα από κλασικά κείμενα της αρχαίας και της ρωμαϊκής γραμματείας, συνιστούσε βασική πηγή γνώσεων όχι μόνο για τους Βυζαντινούς κύκλους των λογίων, αλλά και αργότερα για τους σπουδαστές των σχολών της περιόδου της Τουρκοκρατίας. Ο συντάκτης ή μάλλον οι συντάκτες του δημιούργησαν μία πλήρη εγκυκλοπαίδεια.

Το αντίτυπο που ανήκει στη Βιβλιοθήκη Δημητσάνας τυπώθηκε στην ελβετική πόλη Βασιλεία.

Ιούνιος

Δ		7	14	21	28
Τ	1	8	15	22	29
Τ	2	9	16	23	30
Π	3	10	17	24	
Π	4	11	18	25	
Σ	5	12	19	26	
Κ	6	13	20	27	

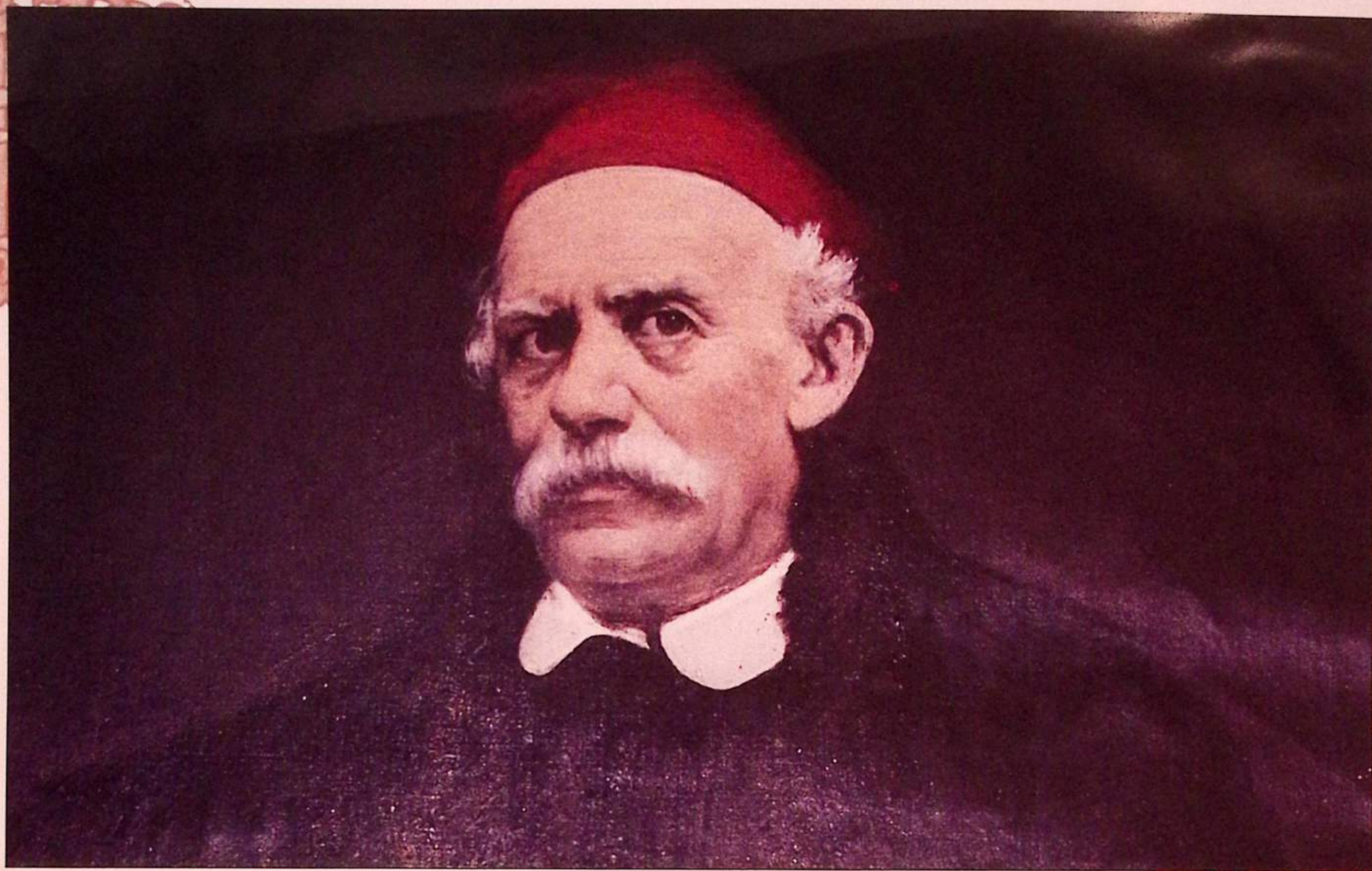

Διαμαντής Κάντζιας

Γεννήθηκε στη Δημητσάνα το 1881, γιος του Νικολάου Κάντζια και της Μαριγώς Πασιαλή. Και οι δύο οικογένειες είναι από τις παλαιότερες στη Δημητσάνα. Κατά το σύνθημα της εποχής του ο Διαμαντής μετανάστευσε στον Πειραιά, ώστε με την εργασία του να συνδράμει την οικογένειά του. Έγινε μέλος της αθλητικής ομάδας του Πειραιϊκού Συνδέσμου, αρχίζοντας τη σταδιοδρομία του στους στίβους το 1904. Τότε στους Πανελληνίους Αγώνες τερμάτισε τρίτος στα 10.000 μ. Έτρεξε όλες τις αποστάσεις ανάμεσα στα 400 μ. και το Μαραθώνιο δρόμο, ένα μοναδικό κατόρθωμα για αθλητή της εποχής, κατακτώντας σε επίσημες διοργανώσεις 14 πρώτες νίκες, 45 δεύτερες και 20 τρίτες. Έλαβε μέρος στο αγώνισμα του Μαραθωνίου στη Μεσοολυμπιάδα της Αθήνας του 1906, καθώς και στα 1.500 μ. στην Ολυμπιάδα του Λονδίνου του 1908. Διέθετε εξαιρετική τεχνική στο διασκελισμό του. Οι μονομαχίες του με τον Αλέξανδρο Κράνη έμειναν στην ιστορία του στίβου. Αποσύρθηκε από τους αγωνιστικούς χώρους το 1928 σε ηλικία 47 ετών.

Ιούλιος

Δ		5	12	19	26
Τ		6	13	20	27
Τ		7	14	21	28
Π	1	8	15	22	29
Π	2	9	16	23	30
Σ	3	10	17	24	31
Κ	4	11	18	25	

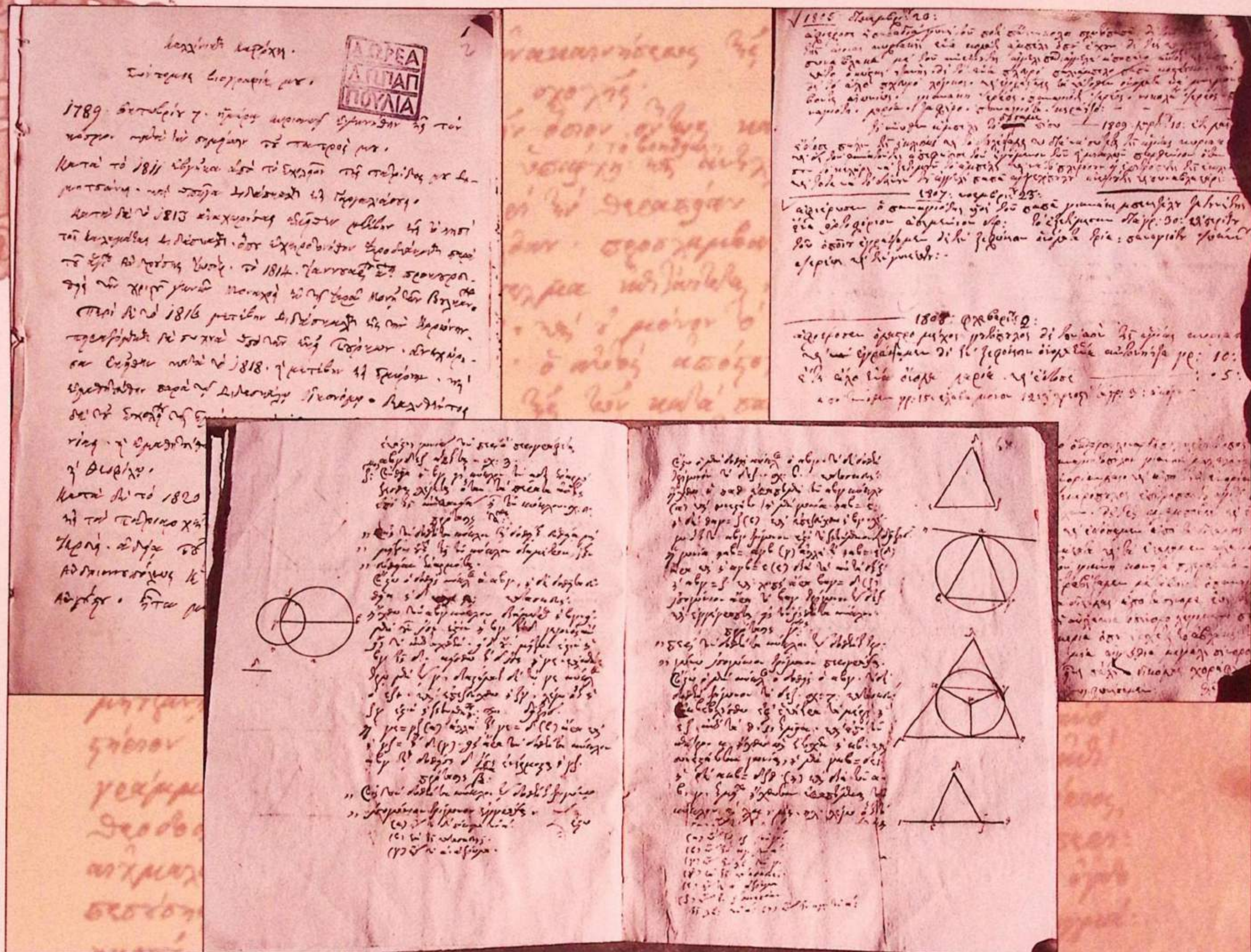

Μιχαήλ Οικονόμου-Καζής

Ο Μιχαήλ Οικονόμου-Καζής (1798-1879), ιστοριογράφος της Επανάστασης, υπήρξε από τις σπουδαίες μορφές του Αγώνα της Ελληνικής Ανεξαρτησίας. Με σπουδές στις σχολές της Δημητσάνας και της Χίου, αλλά και με θητεία σε εμπορικό οίκο του Ιασίου, ο Μιχαήλ Οικονόμου επέστρεψε στην πατρίδα το Μάιο του 1821 για να ενταχθεί στα επαναστατικά σώματα. Έλαβε μέρος στην άλωση της Τριπολιτσάς και στη συνέχεια υπηρέτησε ως γραμματέας του Θ. Κολοκοτρώνη, συμμετέχοντας έτσι στις περισσότερες μάχες του Μωριά. Επίσης παρακολούθησε τις εθνοσυνελεύσεις του Αγώνα. Μετά την Απελευθέρωση υπηρέτησε σε διοικητικές θέσεις και στο δικαστικό σώμα. Το 1873 εξέδωσε τα *Ιστορικά της Ελληνικής Παλιγγενεσίας*, πολύτιμη πηγή πληροφοριών για τα περιστατικά της Επανάστασης. «Με το πέννα και με το πάλα», δηλαδή με τη γραφίδα και το όπλο του, ο Μιχαήλ Οικονόμου-Καζής πρόσφερε τα μέγιστα στον Ιερό Αγώνα του Έθνους.

Αύγουστος

Δ	2	9	16	23	30
Τ	3	10	17	24	31
Τ	4	11	18	25	
Π	5	12	19	26	
Π	6	13	20	27	
Σ	7	14	21	28	
Κ	1	8	15	22	29

Χειρόγραφα

Η συλλογή χειρογράφων της Βιβλιοθήκης συνιστά απτή απόδειξη του πολύτιμου υλικού της. Στις φωτογραφίες που παραθέτουμε εικονίζονται ορισμένα δείγματα. Η ιδιόγραφη αυτοβιογραφία του Καλλίνικου Καστόρχη, πέραν των πληροφοριών για τη ζωή και τη διαδρομή του Δημητσοανίτη Ιεράρχη στην εκπαίδευση και τον εκκλησιαστικό χώρο, αποτελεί σπουδαίο τεκμήριο της καθόλου νεοελληνικής ιστορίας. Το χειρόγραφο μαθηματάριο, το οποίο επιγράφεται ως Γεωμετρία μετά σχημάτων υποδηλώνει την εισχώρηση των θετικών επιστημών, των επιστημών του διαφωτισμού, στο πρόγραμμα της Σχολής κατά την προεπαναστατική περίοδο. Ο Κτητορικός κώδικας του παλαιότερου ενοριακού ναού της Αγίας Κυριακής, δεν προσφέρει μόνο στοιχεία για την ιστορική εξέλιξη του ναού της πολιούχου Αγίας της πόλης, αλλά επιπλέον αποκαλύπτει δεδομένα της κοινωνικής και οικονομικής ζωής, αλλά και των ηθών των κατοίκων της ευρύτερης περιοχής της Γορτυνίας.

Σεπτέμβριος

Δ		6	13	20	27
Τ		7	14	21	28
Τ	1	8	15	22	29
Π	2	9	16	23	30
Π	3	10	17	24	
Σ	4	11	18	25	
Κ	5	12	19	26	

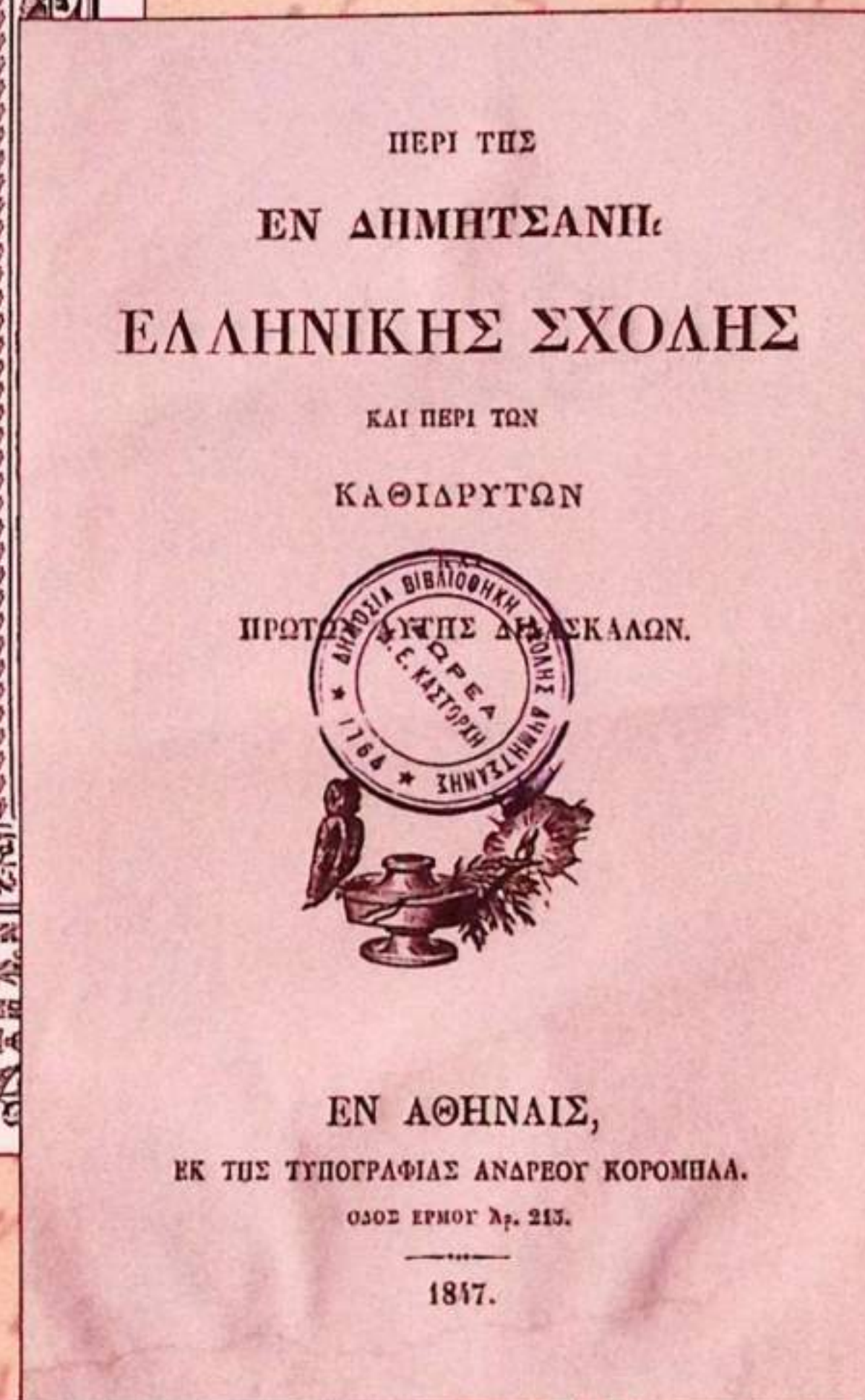
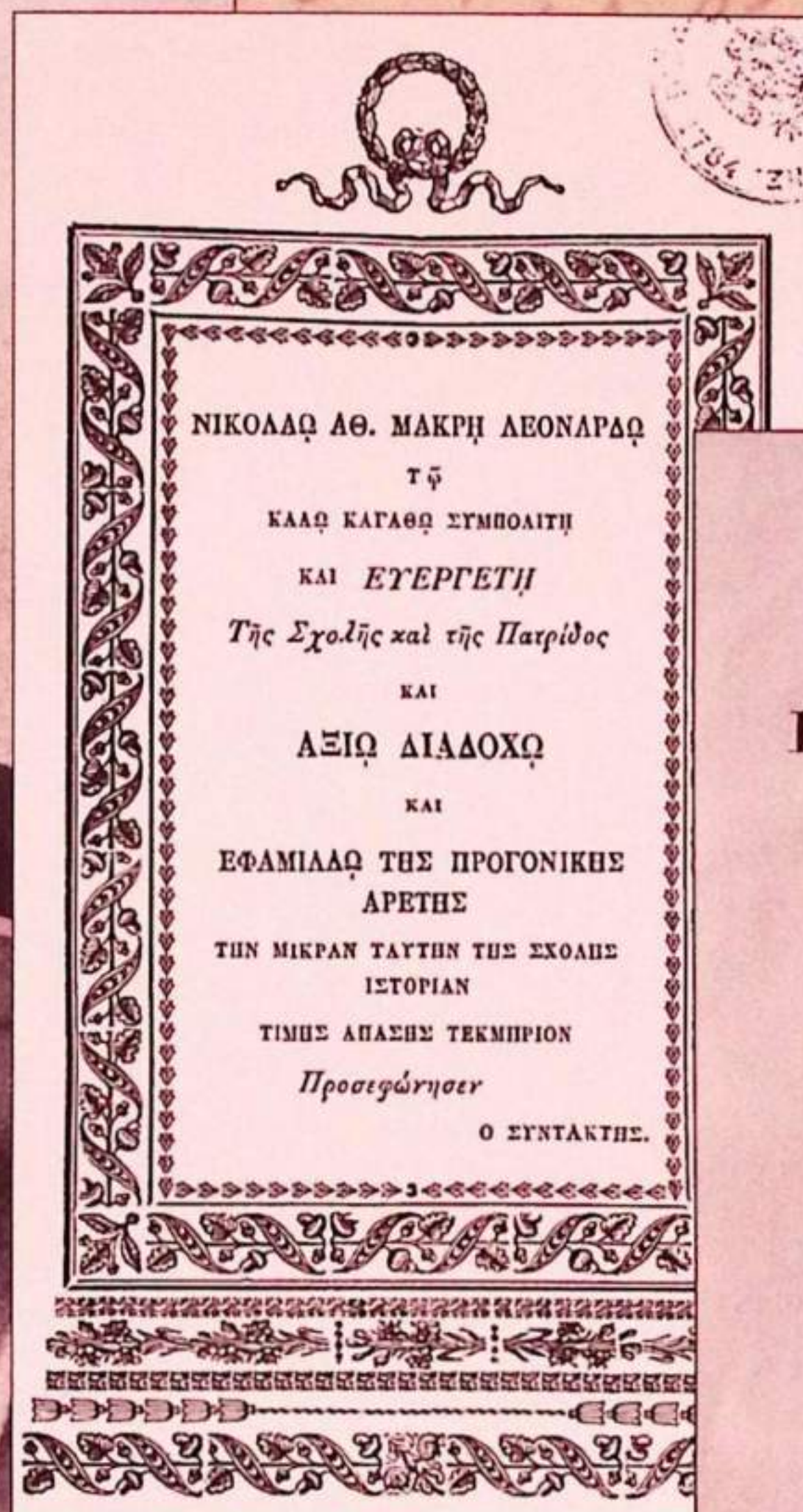
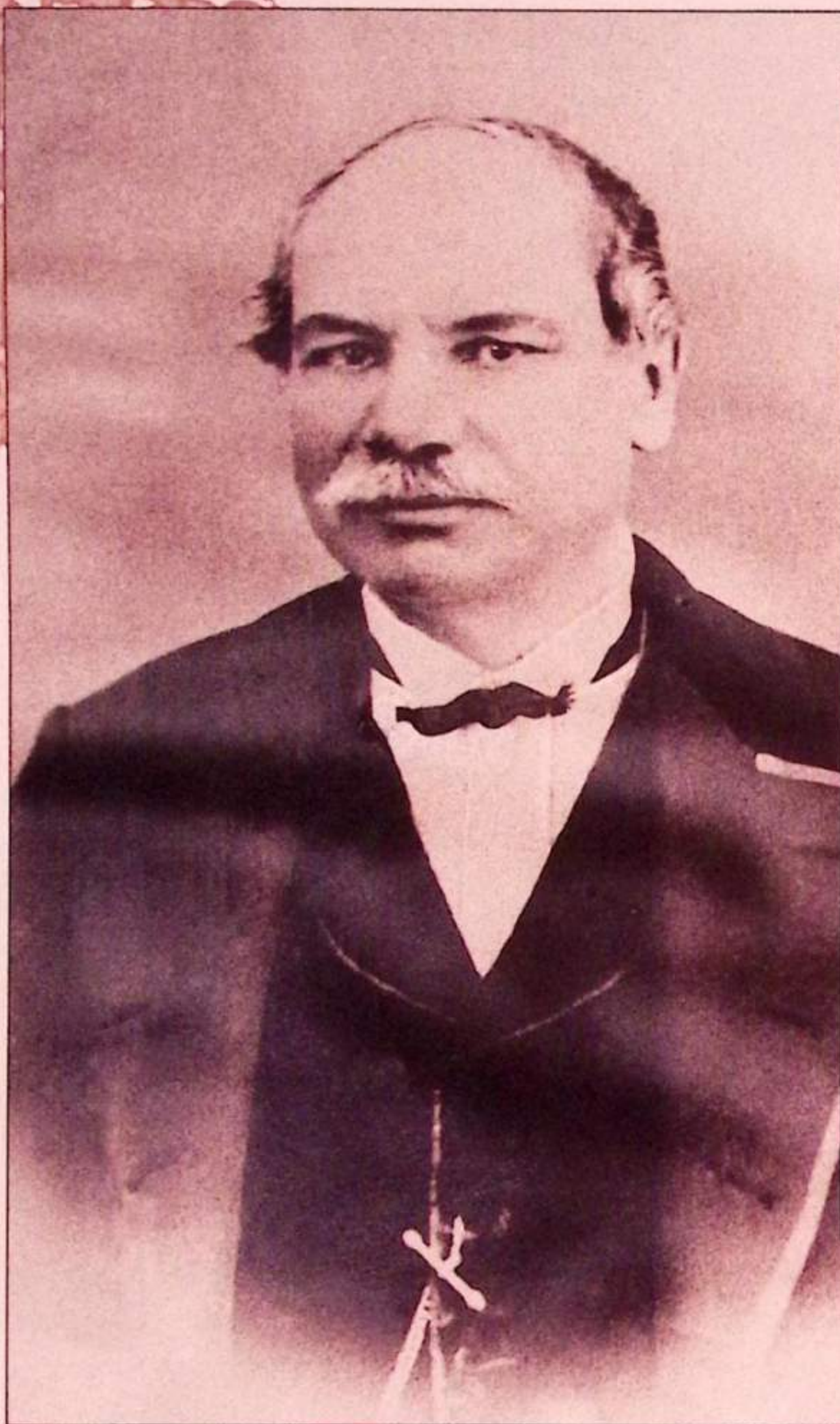

Χειρόγραφα

Από την ίδια συλλογή χειρογράφων κωδίκων εικονίζονται: το Υπόμνημα περί της ανακαινίσεως της Σχολής, το οποίο εμπεριέχεται στον Κτητορικό κώδικα της Σχολής της Δημητσάνας, είναι ένα ακόμη ασφαλές τεκμήριο με πλήθος πληροφοριών για την ιστορία και τη λειτουργία του ιδρύματος. Η θεία λειτουργία του Ιωάννου του Χρυσσοστόμου αποτελεί χειρόγραφο που διακρίνεται για την άρτια και υψηλής φιλοκαλίας τεχνική του βιβλιογράφου. Παραστάσεις που κοσμούνται από συνδυασμούς φυτών, αστρικών συμβόλων και ζώων. Κυριαρχούν το χρυσοποίκιλτο και τα ζωηρά χρώματα. Τέλος, το Ευαγγέλιο κατά Ιωάννη σε περγαμινή που περιέχει τα ευαγγέλια των 4 Ευαγγελιστών αποτελεί επίσης ένα χειρόγραφο-αριστούργημα με την ποικιλία των αποχρώσεων και των συνδυασμών στις παραστάσεις.

Οκτώβριος

Δ		4	11	18	25
Τ		5	12	19	26
Τ		6	13	20	27
Π		7	14	21	28
Π	1	8	15	22	29
Σ	2	9	16	23	30
Κ	3	10	17	24	31

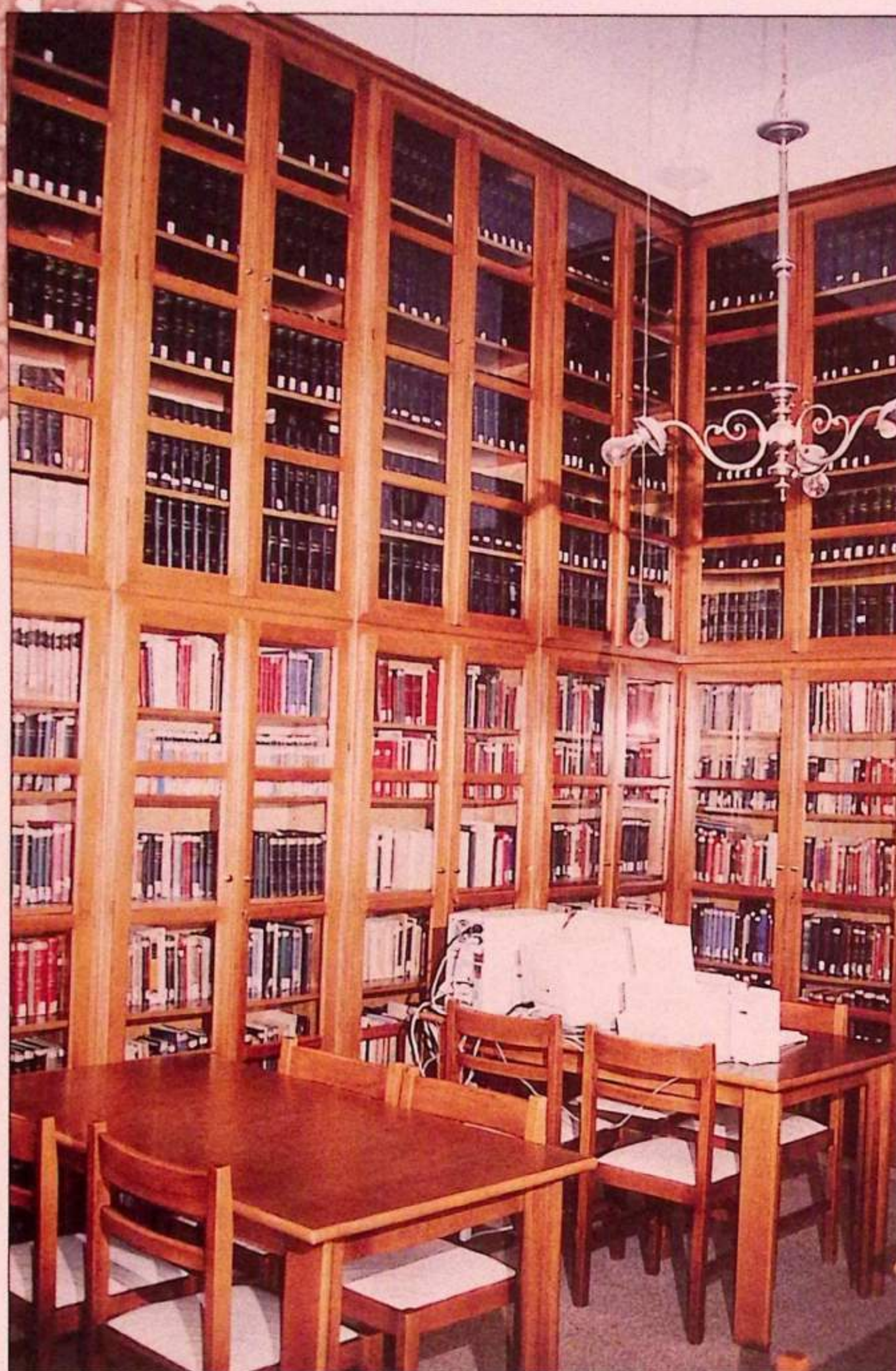

Ευθύμιος Καστόρχης

Ο Ευθύμιος Καστόρχης (1815-1889), καθηγητής της Λατινικής Φιλολογίας και Πρύτανης του Πανεπιστημίου Αθηνών ξεκίνησε την πνευματική πορεία του στη Σχολή της πατρίδας του Δημητσάνας. Το 1829, μαθητής 14 ετών εκπροσωπώντας τους συμμαθητές του, εκφώνησε συγκινητικό λόγο κατά την εορτή της πολιούχου Αγίας Κυριακής, με τον οποίο απευθύνθηκε στους συμπατριώτες του καλώντας να συνδράμουν τη λειτουργία της Σχολής. Η συμβολή του στην προσπάθεια για την αναστήλωση του βιβλιογραφικού υλικού της Βιβλιοθήκης υπήρξε μεγάλη, αφού κληροδότησε την πλούσια προσωπική βιβλιοθήκη του στο ίδρυμα της γενέτειράς του. Συνέγραψε και το έργο *Περί της εν Δημητσάνη Ελληνικής Σχολής* (1847), πολύτιμο βοήθημα για τη μελέτη της ιστορίας του ιδρύματος. Ανάλογη ήταν η συνδρομή του Ε. Καστόρχη σε κοινωφελή έργα στη Δημητσάνα. Το πέραςμά του από την καθηγητική έδρα της Φιλοσοφικής σχολής, η συνολική εργογραφία του σε φιλολογικά και αρχαιολογικά θέματα αλλά και η συνεισφορά του στο έργο της Αρχαιολογικής Εταιρείας της Αθήνας, συμπληρώνουν την πνευματική φυσιογνωμία του σπουδαίου Δημητσανίτη.

Νοέμβριος

Δ	1	8	15	22	29
Τ	2	9	16	23	30
Τ	3	10	17	24	
Π	4	11	18	25	
Π	5	12	19	26	
Σ	6	13	20	27	
Κ	7	14	21	28	

Αίθουσες και βιβλία

Σήμερα η Βιβλιοθήκη και το Μουσείο εξακολουθούν να κοσμούν τη λαμπρή ιστορία της Δημητσάνας. Οι γεμάτες προθήκες με το πολύτιμο βιβλιογραφικό υλικό και τα σπάνια χειρόγραφα, η έκθεση αντικειμένων ιστορικού και λαογραφικού περιεχομένου που πιστοποιούν την ιστορική εξέλιξη του τόπου, βρίσκονται στη διάθεση μελετητών, επισκεπτών και βεβαίως των νέων σπουδαστών της Δημητσάνας. Συντελεί σ' αυτή την κατεύθυνση η ύπαρξη μελετημάτων και καταλόγων που έχουν συνταχθεί κατά το παρελθόν από τους ιστορικούς Τάσο Γριτσόπουλο και Ιωάννα Γιανναροπούλου, οι οποίοι επί πολλά έτη μόχθησαν για την αξιοποίηση και προβολή της Βιβλιοθήκης. Είναι σίγουρο ότι η περαιτέρω επιστημονική έρευνα νέων επιστημόνων στο πλούσιο πραγματολογικό υλικό, θα φωτίσει περισσότερο τη μελέτη της ιστορίας του Νεότερου Ελληνισμού, αποδεικνύοντας ότι η Δημητσάνα, η Βιβλιοθήκη και το Μουσείο της, συμβάλλουν και στη σύγχρονη εποχή στη διαμόρφωση της νεοελληνικής συνείδησης.

Δεκέμβριος

Δ		6	13	20	27
Τ		7	14	21	28
Τ	1	8	15	22	29
Π	2	9	16	23	30
Π	3	10	17	24	31
Σ	4	11	18	25	
Κ	5	12	19	26	